

COȘMARUL PĂTRUNZĂTOR

DRAGI PRIETENI, în ultimul meu mesaj am observat SURSA, SECVENȚELE și SCENA unei invazii dramatice a Țării Sfinte, exprimate profetic în capitolele 38 și 39 ale lui Ezechiel din Tenach.

În acest mesaj vom parcurge SCARA și SEZONUL invaziei profețite.

Limbajul folosit de Ezechiel pare să sugereze o SCARĂ largă a invaziei. Este largă deoarece mintea nelegiuită a invadatorului plănuiește o lovitură devastatoare sub centura Israelului restaurat. Este largă deoarece Voia Divină a Dumnezeului lui Israel a hotărât o judecată la fel de devastatoare asupra invadatorilor, al căror lider, după cum probabil vă mai amintiți, poartă expresivul nume „Gog”.

Nici Gog, nici națiunile prădătoare asociate cu el, nu realizează nemesisul divin inevitabil care îi umbrește.

Cu o dreptate poetică, Dumnezeu a decretat că scena judecății Sale trebuie să coincidă cu scena răutății lui Gog.

Dacă în mesajul nostru anterior, imaginația a fost cea care a îmbrăcat frazele descriptive ale lui Ezechiel cu concepte aeriene moderne, nu mai este necesar să recurgem la zbor sau imaginație, chiar dacă ni se permite, când abordăm recitalul grafic legat de SCARA invaziei. Acest limbaj este clar – **„toate oștile tale”, „popoarele”, „caii și călăreții”, „armele”, „pavezele și scuturile”, „arcurile și săgețile.”** Într-adevăr, atât de amplă este scara acestei invazii, încât citim despre armele strânse după ce a căzut judecata divină că **„șapte ani vor face focul cu ele.”** (Ezechiel 39:9)

Acum, prieteni, un cuvânt de avertizare în legătură cu **„pavezele și scuturile”** menționate de Ezechiel. Recunosc că dacă permitem acestor termeni să atingă doar superficial înțelegerea noastră, vom fi tentați să-i folosim ca mănere cu ajutorul cărora să ducem întreaga profeție înapoi în antichitate. Dar, rețineți că în aceste mesaje ne-am propus să evităm în egală măsură superficialitatea și extravaganta în abordarea Scripturilor; de aceea, ne vom reaminti mereu că Ezechiel a fost nevoit să vorbească limba vremurilor în care a trăit. Dacă ar fi vorbit despre dolarii americani, nu ar fi fost înțeles până în anul 1794 al Erei Noastre. Dacă înțelegerea ar fi o femeie, ar avea nevoie de multă răbdare ca să aștepte atât de mult, nu credeți?

Astfel că Ezechiel a folosit limbajul vremurilor sale, continuând să fie bine înțeles până în prezent.

Totuși, dacă ar trebui ca termenilor folosiți de Ezechiel pentru paveze și arme din lemn să li se dea un sens literal neseplat de timp – necesitate pe care mărturisesc că nu o consider rezonabilă și

care ignoră principiul demonstrat al interpretării, cunoscut drept „Canonul Dublului Sens”, inclus în mesajul al șaselea din această serie, necesitate care în aparență caută să facă termenii să pară neinteligibili în vremile moderne – mă tem că sunt nevoit să vă rog să trageți de mustățile albe-ca-zăpada ale acelor vremi îndepărtate, deoarece acele cuvinte, asemeni podoabelor faciale ale lui Moș Crăciun, ascund o entitate actuală.

Ce părere aveți despre următoarele titluri de ziar pe care le-am luat din „Argus” din Melbourne, Australia, cu câțiva ani în urmă?

„Armura din fibre protejează soldații de schije” (Melbourne „Argus”, 6 iulie 1940), „Armură corporală pentru trupe” (Melbourne „Argus”, 4 decembrie 1941)

„Pavăză din oțel presat pentru umeri și spate” (Melbourne „Argus”, 15 aprilie 1941), „Aviatorii Statelor Unite poartă armură” (Melbourne „Argus”, 11 iunie 1943)

„Avion din cherestea” (Melbourne „Argus”, 15 iulie 1940).

Interesant, nu-i așa? Vedeți, prieteni – înțelegeți, vă rog – armura și armele de lemn ale zilelor noastre! Eu cred că armurile din fibre și epavele avioanelor din lemn participante la o invazie pe o scară atât de largă, ar rezolva problema lemnului pentru foc a multor oameni, pentru o lungă perioadă de timp. Deci, aceste titluri din ziarele moderne nu mai au nevoie de comentarii.

Dar, ascultați cu atenție! Auzim oare vocea celui convins să lupte împotriva voii Lui și împărtășim aceeași opinie? Ce spune dizidentul singuratic – **„Dar cum rămâne cu arcurile și săgețile?”**

Da! Într-adevăr! Ei bine, iată și răspunsul: un ultim citat din același ziar de Melbourne, Argus, datat 25 februarie, 1941. Iată titlul: „Săgeți de foc britanice. Asediu la Asosa. Arcurile și săgețile reapar în armata britanică în Estul Africii.” Aici se încheie citatul și sper că și obiecția.

Arcuri și săgeți în 1941! Vedeți, nici acești termeni nu poartă o barbă albă-ca-zăpada; au obraji netezi ai tinereții!

Cu siguranță că nu ne vom etala decât ignoranța, dacă vom eticheta profețiile lui Ezechiel ca fiind învechite datorită anumitor termeni folosiți de acesta.

După această paranteză menită să răspundă potențialelor obiecții, mă simt liber să continui tema principală.

Invazia majoră a Israelului restaurat de către o putere opusă lui Dumnezeu, venită din nordul Țării Promise, și care culminează cu judecata divină asupra invadatorului, este un eveniment atât de apocaliptic în natura sa, încât căutăm cu îndârjire să aflăm în ce SEZON va avea loc. Când se va întâmpla? Doar Scripturile sunt în măsură să ne ofere un răspuns final și autoritar la această întrebare. Iată răspunsul biblic – „**în vremea de apoi**”, „**în zilele de pe urmă**.”

Oricât de obscure și nesatisfăcători par acești termeni pentru prietenii noștri dintre Neamuri, ei nu sunt deloc greu de înțeles pentru mintea iudaică. De fapt, ei sunt expresii cu semnificație mesianică recunoscută de mult timp printre iudei.

Permiteți-mi să-l citez pe Rabbi Dr. S. Fisch, M.A. Iată cuvintele sale: „Nu ne este specificată data invaziei viitoare a lui Gog. Caracterul celor două capitole este apocaliptic și privește viitorul nedefinit, venirea lui Mesia, indicată de fraza „**în vremea de apoi**.”

Da. În „**vremea de apoi**”, Israelul restaurat, liniștit, placid și neagit, stă tolănit în relaxarea unei siguranțe nejustificate.

Apoi, cu o iuțea catastrofică, șocul dur al invaziei nimicește serenitatea tabloului. Complet nepregătit pentru magnitudinea pericolului, Israelul își așteaptă decimarea!

De câte ori nu a amenințat acest pericol poporul ales al lui Dumnezeu. Iar și iar, de-a lungul veacurilor, ura, derivată din Satan, a urmărit acest popor până la punctul anihilării.

Ura este lepra sufletului, iar acum, datorită faptului că reunificarea poporului Israel cu țara Israel prevestește apropierea erei mesianice promise, Șarpele bătrân, Adversarul, Satan, urâtul autor al urii manifestate împotriva iudeilor, el însuși înșelat de păcat, încearcă din nou cu disperare să distrugă total Israelul.

Munții Israelului răsună de zgomotul invaziei când, în mod mai neașteptat decât invazia în sine, invadatorul suferă ȘOCUL brusc al interpușii retributive divine.

Dragi prieteni, să observăm că atât privirea aruncată înapoi în istorie, cât și privirea aruncată înainte prin profeție, se contopesc într-o lumină roșie, strălucitoare a avertizării divine împotriva anti-semitismului.

Poporul iudeu, națiunea Israel rămâne vehiculul național dominant prin care se împlinește voia lui Dumnezeu pe pământ.

De aceea, în mod inevitabil, cei care ridică mâna împotriva Israelului, ridică mâna împotriva Dumnezeului Atotputernic al Israelului, iar Gog și hoardele lui de suporteri vor învăța lecția lungă de veacuri că anti-semitismul este sinucidere curată.

În următorul meu mesaj vom continua să-l urmăm pe Ezechiel care ne va purta, ca vrăjiti, chiar în centrul izbucnirii mâniei divine profetite.

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc.

Acest articol este un extras din seria radiofonică foarte populară, „Treasures From the Tenach” – „Comori din Tenach”, care este și transcrisă. Atât versiunile audio (tastați MP3 tab, apoi „15penetratingnightmare.mp3”) cât și cele în scris sunt disponibile gratuit la www.thevineyard.org.au